

kor och kar

ALLVARSAM LEK

JAG STÅR I ÅBERGS MUSEUM I BÅLSTA NORR OM STOCKHOLM TILLSAMMANS MED INGER ÅBERGS MAN, MUSEIÄGAREN, KONSTNÄREN, FILMSKÅDISEN OCH RIKSKÄNDISEN LASSE ÅBERG. UTSTÄLLNINGEN ÄR EN HOMMAGE TILL INGERS STORA KONSTNÄRSKAP OCH EN BERÄTTELSE OM DET SAMMANHANG I VILKET HENNES KONST SKAPADES.

I taket, ovanför våra huvuden, svävar mängder av barnteckningar fastsatta på linor, som rader av fladdrande tvätt från en Disneyfilm. Barnteckningarna var inspiration och utgångspunkt bakom Inger Åbergs bildvävar och broderier.

– Hon var, eller vi båda faktiskt, var oerhört fascinerade av den direkthet som finns i ett barns bilder, säger Lasse.

Inger Åberg utbildade sig på Jämtslöjds slöjdskola och därefter textil konst på Konstfack 1963–67. Det var på Konstfack de träffades, Lasse utbildade sig till grafisk formgivare och efter det var de ett par i 60 år.

– Vi tänkte väl först att vi skulle in i den etablerade konstvärlden, Inger vävde vita vävar och jag ställde ut på konstgallerier med etablerade konstnärer, men, nej, det var inte vi. Vi gick vår egen väg. Den där vi fick utveckla våra egna tankar om det som är viktigt. Som att sprida glädje. Vi har båda under hela vårt konstnärskap arbetat för att få människor att dra på munnen. Att le.

Ingers bildvärld började med fem flyttkartonger barnteckningar som kommit in för bedömning av skapandet av frimärken. Lasse satt i jury.

– När vi var klara och flyttkartongerna skulle bort föreslogs det att de skulle slängas. Nej, tänkte jag, det är omöjligt. Jag tog hem dem och de blev början på Ingers tolkningar i väv och broderi. Även vår son Max har varit en flitig tecknare, flera av hans teckningar har transformerats med garn och tråd.

Inger hade sin ateljé i huset i Bålsta, en bit från Åbergs Museum, i sommarhuset på Gotland, och i trädgården.

– Inger älskade att vara ute. Att ta vävstolen ut i naturen är inte så lätt, där blev det broderi. Och hon var oerhört flitig. Hon arbetade jämt.

Inger Åbergs vävar och broderier beskrivs ofta som naiv konst. Naivism och naivistisk konst är en konstriktning som uppstår i början av 1900-talet i reaktion mot det traditionella akademiska måleriet. Begreppen syftar på att den utbildade konstnären låter sig inspireras av barnets och den oskolade folkkonstnärrens naiva konst. Inger Åberg skapade i allra högsta grad nutida folkkonst. Hennes bildvärld är en mix av egna kommentarer till vår samtid, och barnens utforskande av världen. Pablo Picasso lär ha sagt: "Det tog mig fyra år att måla som Rafael, men en livstid att måla som ett barn."

I det perspektivet blir det allvar av en lek.

Vävarna är kraftfulla, i färgskalor och materialitet. Kompositionerna bygger på upprepning av samma motiv men i olika positioner och med olika uttryck och färger. Motiven ritades av från barnteckningarna och överfördes med konturer direkt på varpen där berättelserna sedan växte fram spontant under vävningens gång, tråd för tråd. Motiven flyter, flyger eller vilar ofta på en bakgrund med mjuk struktur, likt penseldragen med rik oljefärg skapar de handspunna garnerna skuggeffekter och struktur. De precis tecknade motiven har konturer i kontrasterande färger.

Broderierna är skickligt och ömsint skapade med kollage av bilder, stygn och ytor. Ofta är de sydda på en gammal linnevävnad, en servett eller en bit damastduk från en loppis, som ger kopplingar till den textila historien och att ta tillvara det som gjorts

LASSE ÅBERG

Inger Åberg

1945–2024

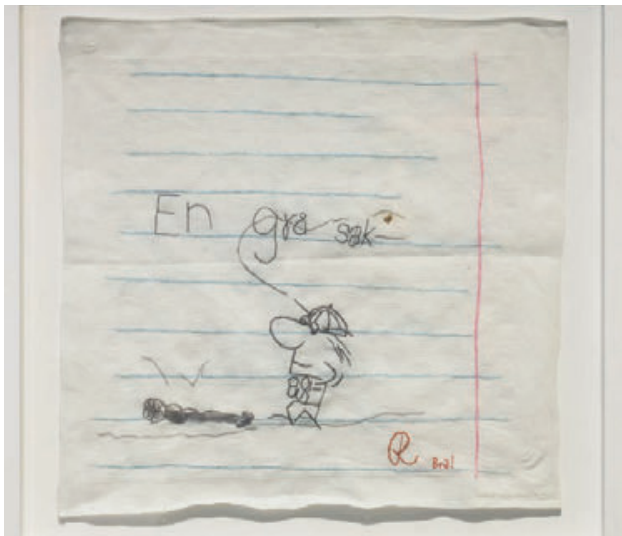
Utbildning: Jämtslöjds slöjdskola.

1963–67 Konstfack

Utställningar i urval: Stockholm, Göteborg, München, Cham (Schweiz), Inslingen (Tyskland) och New York.

Representerad i urval. Statens Konstråd, landstingen i Uppsala, Västerbotten, Stockholm, Göteborg, Östergötland, Malmöhus. Malmö Museum, Göteborgs konserthus.

Böcker: Inger Åberg och Olle Nessel, Ickegörandet vore ju alldeles hopplöst, Atlantis förlag. Inger och Lasse Åberg, Åbergs ABS, Rabén Sjögren.

av tidigare textilskapare och låta det få ett nytt liv. Många av motiven ger en stark igenkänning i min egen barndom. Som Max teckning i en skrivbok där fröken givit ett rött R och BRA! som bedömning. Här i en fin tolkning i stygn av Inger Åberg. Hon såg det lilla i det stora och det stora i det lilla.

Ett annat broderi ger en vinkning till Lasse, och hans medverkan i flera filmer som karaktären Stig-Helmer, flygrädd och försiktig men modig ändå. Här finns hans replik "Jag är inte rädd, jag kan flyga" inbroderat tillsammans med allsköns flygande farkoster.

Pratade ni mycket om era olika konstnärskap?

– Vi fanns där för varandra och visst

triggade vi varandra med ordlekar och associationer. Hon kom lite i skymundan, när jag blev känd i TV-rutan och på filmduken, konstaterar han. Vi hade samma mål. Att förmedla mänsklighet och ge en anledning att dra på smilbanden.

I Inger Åbergs konst finns en dynamik mellan titel, motiv och berättelse. Kompositionerna, med upprepning och fyllda färgsprakande ytor påminner starkt om popkonstens estetik. I bildväven *Stimulanspaketet* kommenterar hon med skärpa och lekfull direktitet de stora politiska strategierna, en annan väv, fylld med chips (tanken snuddar vid Andy Warhols upprepning av samma soppburk, rad på rad), landar i knät på alla "vanliga" människors vardag och fest. Det är mänskligt och varmt. Jag ler.

alling

drink me

hi
hihi
hi

DET VAR EN GÅNG